

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 15 0 К 002256 17 Кж
Бања Лука, 23.02.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као председника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог Ј.Т. због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Требињу, изјављеној против пресуде Окружног суда у Требињу број 15 0 К 002256 16 К од 08.12.2016. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички јавни тужилац Бранко Митровић, оптужени и његови браниоци, Н.К.М адвокат из С. и Ј.Ч. адвокат из Т., донио је дана 23.02.2017. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца и потврђује пресуда Окружног суда у Требињу број 15 0 К 002256 16 К од 08.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Требињу број 15 0 К 002256 16 К од 08.12.2016. године, оптужени Ј.Т. је на основу члана 298. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС) ослобођен од оптужбе због кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту КЗ СФРЈ).

У складу с том донесене су и одлуке о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтјеву.

Против те пресуде благовремено је изјавио жалбу окружни јавни тужилац због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) и става 2) ЗКП РС, повреде кривичног закона и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлозима, да се првостепена пресуда преиначи и оптужени огласи кривим, односно да се та пресуда укине и предмет врати

првостепеном суду на поновно суђење, или да се одреди одржавање претреса пред овим судом.

Бранилац оптуженог, адвокат Н.К. је поднијела одговор на жалбу тужиоца и предложила да се иста одбије као неоснована.

На сједници вијећа републички јавни тужилац је одустао од жалбеног основа побијања пресуде због повреде Кривичног закона, изложио жалбу те жалбени приједлог определијелио тако што је предложио да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Бранилац оптуженог је изложила одговор на жалбу, остала код одговора, тај одговор је подржао и оптужени, као и други његов бранилац.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбу и одговор браниоца на жалбу тужиоца, овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Жалба тужиоца разлозима које наводи указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, као и битне повреде из члана 311. став 2. ЗКП РС.

Битну повреду из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС жалба види у одсуству разлога о одлучним чињеницама које се односе на постојање узрочне везе између одвођења оштећеног и његовог лишења живота, а исту повреду жалба види и у томе што се у образложењу пресуде наводи да докази оптужбе нису могли послужити као основа за поуздан закључак да је оптужени заједно са саизвршиоцима Н.Ћ. и Д.Ђ., оштећеног лишио живота на начин, у вријеме и под околностима описаним у изреци побијане пресуде, јер о томе зашто ти докази нису прихваћени, пресуда није дала ваљано образложење.

Жалба надаље критикује и начин на који су оцијењени докази оптужбе и одбране и да та оцјена није извршена у складу са одредбом члана 295. став 2. ЗКП РС. По ставу жалиоца приступ у оцјени доказа одбране је пристрасан, па је и коначан закључак који је и определијелио суд да се оптужени ослободи од оптужбе у недостатку доказа, погрешан. Жалба заправо критикује прихватање исказа свједока одбране, на које се позива пресуда у образложењу, тврдећи како одбрана није доказала чињеницу да је оптужени након што је одвезао оштећеног из његове куће, са Специјалном јединицом полиције отишао на ратиште, а ту чињеницу одбрана није доказала ни једним материјалним доказом.

Оцјењујући предње наводе жалбе овај суд налази да нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка како оне из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, тако и повреда из члана 311. став 2. ЗКП РС, јер је изрека пресуде јасна и разумљива, нема противрјечности изреке самој себи ни разлозима пресуде, а пресуда садржи све разлоге о одлучним чињеницама.

Није учињена ни битна повреда кривичног поступка из члана 311. став 2. ЗКП РС, јер се у жалби не наводе разлози из којих би се могло закључити да током главног претреса или приликом доношења пресуде нису примјењене или

су неправилно примјењене одредбе ЗКП РС, а да је то било или је могло бити од утицаја на законито и правилно доношење пресуде. Пресуда је образложена у складу са одредбом члана 304. став 7. ЗКП РС.

Приговори жалбе у дијелу у коме се истиче да одбрана није доказала ни једним материјалним доказом да је оптужени критичног дана отишао на ратиште са другим припадницима јединице специјалне полиције су неосновани, јер је дужност оптужбе да својим доказима утврђује ту, а по жалби важну чињеницу. Пресуда је прихватила доказе одбране, а оптужба те доказе није довела у сумњу својим изведеним доказима.

У вези са другим жалбеним приговорима, посебно оним који се односе на мањкавост чињеничне основе побијане пресуде, ти приговори такође нису основани јер из разлога пресуде произилази да је оптужба доказима које је извела несумњиво утврдила само чињеницу да је оптужени заједно са саизвршиоцима Н.Ћ. и Д.Ђ. аутомобилом којим је он управљао оштећеног довезао у Полицијску станицу, коју чињеницу су потврдили и свјedoци одбране, али је оцјеном свих доказа првостепени суд закључио да лишење живота оштећеног, у вријеме и на начин како је то описано у изреци пресуде од стране оптуженог и саизвршилаца, није доказано. Насупрот приговорима жалбе да је оштећени био у власти оптуженог, пресуда правилно закључује да је то било само до момента довођења оштећеног у Полицијску станицу. Како је оптужени заједно са другим припадницима Специјалне јединице полиције хитно упућен на ратиште, а оштећени је према исказима свјedoка одбране напустио плато испред Ђачког дома гдје је била смјештена јединица Специјалне полиције, то се на основу свих изведених доказа и по оцјени овог суда није могао извести поуздан закључак о постојању узрочне везе између довођења оштећеног у Полицијску станицу и његовог лишења живота на начин како је то тврдила оптужба. Из тих разлога приговори жалбе тужиоца да је заштитни објекат код кривичног дјела ратног злочина против цивилног становништва шире постављен, иако у принципу основан, у овом случају се не може прихватити, јер оптужба прије свега није доказала постојање претходног договора између оптуженог и саизвршилаца да се оштећени одведе у непознатом правцу и лиши живота. Друге околности, односно услови за постојање кривичног дјела које је оптуженом стављено на терет (поступање супротно члану 3. став 1. тачка а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за вријеме рата, питање рата, односно оружаног сукоба, лишење живота цивилног лица које није припадало нити учествовало нити у једној војној формацији, су чињенице које у овом поступку није било потребно утврђивати из разлога које је и побијана пресуда изнијела у образложењу.

Из свих наведених разлога овај суд налази да је првостепени суд правилном оцјеном свих изведених доказа која је извршена у складу са одредбом члана 295. став 2. ЗКП РС, правилно закључио да се на основу тих доказа не може на несумњив начин закључити да је оптужени у вријеме, на начин и под околностима описаним у изреци ове пресуде учинио кривично дјело ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. КЗ СФРЈ, па је правилно поступио када је оптуженог на основу члана 298. тачка в) ЗКП РС, ослободио од оптужбе.

Ваљало је из наведених разлога жалбу окружног јавног тужиоца одбити као неосновану и на основу члана 327. ЗКП РС првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић